

הבית המגנטי

מתוך "סיפורי טבע" מאת א. אוספנסקי
צייר וו. שבצ'נקו

במקום הולדתי, שלושים קילומטר מעיר
וולדימיר, בכפר פוז'ריצה, עומד בית קטן.
אני אוהב להגיע לשם על האופניים שלי.
הבית מבחוץ אפור-שחור וכאילו עטוף

בצמר ובפנים בהיר ומעניין. הקירות
מודבקים בדפי כתב עת סטירי "קרוקודיל"

(תנין). "קרוקודיל" על כל הקירות וגם על
התייקרה.

אתה יושב בבית, שותה תה, מתבונן
בקירות ובחוץ שני זקנים הולכים. אחד
אומר לשני

"השלג חורק תחת רגליים"
והשני עונה

"ותחת השלג - כרוב."

הבית מבחוץ נראה קטן כמו ארגז, אבל
בפנים הוא רחב ידיים. והכל נמצא בו.
תנור רוסי קטן, מטבח עם כל הכלים
וסירים, ויש גם חדר נפרד. ואפשר לחמם
את הבית בבול עץ אחד.
והכל נמשך אל הבית הזה. גם אני נמשך
אליו. בעליית גג גרות ציפורים ובחצר
קיפודים.

ובחצר הכל גדל כמו מטורף, גם כרוב גם
פטריות וגם שרפד. שרפד כזה עוד לא

ראיתי אף פעם, גבוה עד לקומה שניה.
אפשר לעשות מהם מוטות חכה.
בחורף אחד גר בבית הזה עבריין אחד.
הוא ברח מכלא. הרבה בתים ריקים בכפר
הזה, ויש גם כאלה בקצה הכפר. יכול היה
להתנהל שם ולחיות. אבל הוא דווקא בחר
בית באמצע הכפר. ובשקט, בשקט, כמו
עכבר, הוא גר שלושה חדשים. ואחר כך
הלך למיליציה ומסר את עצמו.
אני מאמין שקו כוח מגנטי של כדור הארץ
עובר דרך הבית הזה. תמיד רציתי להביא
מצפן ולראות איך המחוגה תתנהג. היא
בוודאי תצביע עם הקצה האפור לתקרה.